

EMK. I.

174

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

R. M. K. I.

174.

Teljes

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

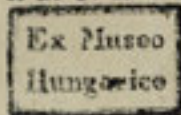
OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Két szép Historia, az

ELSŐ AZ NAGY WR BANKBANRÓL,
mikeppen az András Királynac feleségét meg
ölte az ő nagy vetkeért.

Mikoron írának Christus Wrunknac születése
vta, 1. 2. o. 1. Eftendőbe.

Az masodic, az ieles

VITÉZ FEIEDELEMRŐL AZ HVNYADI
Ianosról, Erdéli Vaydáról, és egész Magyar or-
szágac Gubernatorról, Annac eredetiről, nem-
zetiégéről, focielles hadairól, győzedelmiről, és
ieles foci vitéz czelekedetiről.

Nem Bonfiniusból czac, Hanem az igaz Hi-
storiából egybe gyűtetten, és egybe szőzetten.

Nyomtatot Colosuárat Heltaj Gaspárne Mű-
helyében 1. 5. 8 o. Eftendőben.

Soc lép dolgoz vadnac nekünk meg íruán,
Historiákban lépén be foglalván,

Vadnac nekünk példaul meg iratuán,
Lép dolgozkal Chronikác vadnac rakuán.

Egy régi dologról en mostan szóloc,
Kerlec hogy feyenként ra halgatsatoc,
Tízta életrol lép dolgoz halhattoc,
Kit ne talám soha nem hallottrátoc.

Másod András, harmad Bela fiáról,
És feleségéről, Német Gertrudról,
Sóolloc mostan az iò vitez Bankbánról,
Királné affionnyal történt dolgáról.

Mikor András vólna a Királyságba,
Zöndülés lön az Keresztény országban,
Soc Királyoc lönec oly iò bándékban,
Pogánoc ellen hogy indulnának hadban.

Mind egyenlő ackarattal válastác,
András Kiralt, a bent had elöt hagyác,
Az had gongyát András Királyra bizác,
Mindenknek halgatnia őt hagyác.

Ennyi estendőben meg váltás vrán,
Ezer, két száz, egy estendő el muluán,
Az hidegtől iò vödöre forduluán,
Minden felől az hadac el induluán.

András Király ez dolgon meg ö üle,
Kazdagon lép Magyar haddal kefélle,

Akar lenni Pogánoc vldözöye,
Christus neue káromlóc kergetöye.

Ország gongyát bizà egy folgayára,
Feleségét, gyermekit egy fő Wíra,
Nemzetiségböl az iò vitéz Bankbárra,
Mellyet hagyà orfága óltalmára.

Igalságot hagyà folgaltatnia,
Meg ne hadgya orfágát romlania,
Gonofságot hagyà el táuoztatnia,
Képében hagyà orfágot birnia.

Bankban iámbor vitéz wr fiu vala,
Ezen ő búuében öruendez vala,
Bátorfággal tífítit fel vörte vala,
Magát arra elégnecc mongya vala.

Sándékozic tífítiben iámborfágát,
Meg mutassa Királynac folgallattyát,
Orfága népével beretesse magát,
Király vtán fellyeb vigye ő dolgát.

Bátorfága nagy vala az Bankbánnac,
Tökéletes iámborfága az wrnac,
Vitézségé iò erkölcke wr finac,
Órúl vala azért ő ez dolognac.

De à berenczénec ő állapattyát,
Nem tudhattya meg lenki annac dolgát,
Melly gyorsan más féle fordittyá magát,
Czoda képpen forgattyá ő haioiát.

Kopafi

Kopafi, neki czac egy fűrt haya vagyon,
Mint tük őrnec olly tündeklése vagyon,
Az ő iarása forgo szellen vagyon,
Terméseti, hogy mindenkör forogyon.

Nem kel hinni azért ő forgassanac,
Mint az forgo szelnec ő zugassanac,
Mert hamar változása leszen annac,
Mint meg mutatya példája Bankbánnac.

Mert mikoron a Király el ment volna,
Assionhoz egy Attyafia iöt volna,
Ki egy ember gyermeke vele volna,
Nenyét vigasztalna ezért iöt volna.

Nenyét kéri hogy semmit ne bánkodgyéc,
És ő keserűségétől meg búnyéc,
Somoruságiról hogy el táuozzéc,
Sirás, ohaytásról el felekezéc.

Mint szerelmes attyafiát úgy kéri,
Ezektől feleynközzéc arra inti,
Keserűségét vigaságra tericze,
Szerelmes nényét mert búból szereti.

Bankban feleségét akkor ott tarttya,
Hogy Királné assionját őis szolgállya,
Király táuoly létében vigasztallya,
Nyaiságáualis asit vidamittya.

Ékes termettye szép vala assionnac,
Sokan czudálkoztac szépségén annac,

Tökélletes vala iámborlág annac,
Iò hírec neucc affõonhoz valánac.

Attya fia à Királyne affõonnac,
Szerelmére geryede Bankbannénac,
És meg ielenéc Királyne affõonnac,
Szerelmében bûn vackulása annac.

Semmiképpen affi el nem titkolhattya,
Sántaságot mint el nem titkolhattya,
A szerelmet úgy el nem titkolhattya,
Mert az vőc affi ki nyilatkozattya.

Meg bolondúl ember szerdem miat,
A ki fekkie annac vac fõme alar,
Bukat bánatokat sokakat valhat,
Végre poklotis miatta találhat.

De már terec az el kezdet dologra,
Királné affõonnac nagy vaklágára,
Miképpen gondola attya fiára,
De õnéki hamar lón halalára.

Láttya Bankbannénac tökéletességét,
Nem elégitheti meg aul öczét,
Nem ronthattya meg fõmermetességét,
Nem teheti abból öczénec kedvét.

lollehet forgódie Királné affõny,
Öczénec kedvét ha teheti affõny,
De tökéletes az Bankbánné affõny,
Tölle meg ne czalattatnéc az affõny.

Királ

Királyne affony állà az öczéuel,
Reytéc házba lenne ő czend-zséggel,
Mind addig forgódnéc mesterfégéuel,
Hozzá viűi Bankbánnét befédéuel.

Bankbánnét hordozà ő házaiban,
Besélget ő velle nagy nyáyaságban,
De az Bankbánné semmit nem tud abban,
Királynenac mi vó'na bánékában.

Öcze reytue vala meg hagyot házban,
Affony az Bankbánnét viue az házban,
Iámborsága meg romlà viragában,
Meg törtéc az ő tífraflagában.

Ségységét az affony nem titkolà,
Nem locvdöre Wránac meg mondà,
Mikor wra meg öklé, apolà,
Sirua viréz wránac è fót mondà.

Vitez wram, Nem vagyoc méltó arrà,
Te apollásod, meg öölésedre,
Sőt en méltó vagyoc meg ölésedre,
Hogy nem élni ilyen nagy ségységre.

Mert meg romlottam en tífraflagomban,
És meg ségyenültem iámborságomban,
Solgálatunkért estem gyalazatban,
Nem akaroc élni en ez világban.

Az teágyad immáron meg seplősült,
Tífraflagtól társod immár meg vruúlt,

lám

Iámborfágnác hajúya mert el merül
En miattam országdra bégyen terült.

Nem vólt nekem ez soha akaratom,
Mindenkoron vólt ebben ártatlanfágom,
De est műuele raytam az affonyom,
Ócze miat romlá meg tisztaságom.

Nem kéuánom en immár életemet,
Im kezedbe hoftam az en feyemet,
Fegyuereddel ölly meg wram engemet,
E bégyennel ne egyem kenyeremet.

Ölly meg vitéz wram kétlec tégedet,
Mert el vesztöttem hteredet neuedet,
Kissébbitöttem te tisztességedet,
Rutitotram à te Királyi képedet.

Ölly meg azért vitéz wram engemet,
E bégyent magaman hogy ne láthassam,
Tisztességedet meg ne fogyatkoftassam,
Életemmel neuedet ne gyálazzam.

Igen meg haraguéc ezen à Bankban,
Stomorufágot nem ielenti az Bán,
Felelégét kéri hogy sirásában,
Meg búnnyc, ne légyen nagy bánattyában.

Hozzám valo nagy szerelmedért kétlec,
Bánatidról meg búnnyc arra intlec,
Ártatlannac téged ebben esmerlec,
Meg hall az Királyné affony cteued.

Semmi

Semmiként nem vehet iò keduet affony,
Noha wrától vigafraltatic affony,
Mert erőssen bánkodik vala affony,
Rayta eset külsébség vndogfagon.

Másod napon feleségeßaua vtán,
Tõrit óldalára kötę az Bankban,
Erőssen fúl magában az vitéz Bán,
Mergét nem tarthattya meg õmagában.

Mikoron vduarhoz õ be indulà,
Királné affonnyal hogy sembe iútà,
Tõrit affonyhoz mingyarást ki rántà,
Királné affont leg ottan le vágà.

Az vtán Bankbàn házbol ki indula,
Az véres tõrt kezében tarttja vala,
Az vduar népénc à Tõrt mutattja,
Czendez beféddelel õnckic est mongya.

Kerlec túteket hogy vestic legyetec,
Semmi háboruságot ne kezdgyetec,
Vetec nélkül tõtnec est ne vellyetec,
Affonyomon iutálmánac itilylet.

Mert semmit nem czelekettem oknélkül,
Affonyomon nem lõt ez vetec nélkül,
Nem akaréc lenni halála nélkül,
Mert ez meg lõt az õ vndoc vétekből.

Ez mű affonyunc en házaz társmat,
Meg fertestõue öczéuel ágyamat,

B

Hirem

Hirem neuem veſtè tiſtaſágomat,
Életembe rontotta virágomat.

Ez világon eſt merem mondania,
Minden halált kéſ vagyoc ſenuednie,
Az halálra mérem feyemet vetni,
Tárſomért akartam boſſút állani.

Im iò reggel Király vtán indulloc,
Tòruént feyemre wramtól kéuánoc,
Érdemem ſerént büntetéſt kéuánoc,
Igaz az en wram, ó hozzá fútoc.

Nem ſelec, mert bizom igáſſágomban,
Tudom hogy wramat ęrem vtában,
Tòruént vároc tólle en é dologban,
Meg mondom eſt, bizuán igáſſágomban.

Eſtót haluán vduar népe, czendezſedéc,
E dologért haboru nem kezdetéc,
Az Bankbánnac bękeſſége adatéc,
Bankban dolga mert helyyén találtatéc.

Hogy iutá Bankban Conſtantzinápolban,
Királyt ott ęre Bankban az várasban,
Góióg Czafárnac lako váraſában,
Királynac monda dolgát bátorſágban.

Éllyen felféged ſokat ez világban,
Iò ſerenczés légy minden vtaidban,
Te biſtálengem Gubernatorſágban,
Feleſéged meg óltem oſſágodban.

Mert

Mert feleséged, en asszonyom Gertrud,
Kit en ollynac velttem mint am a szent Rut,
Olly dolgot miuelt, ki meg mondasza rút,
Halálára ki volt vállastrattot vt.

Német orfágból öczét be hiuatta,
Társomat egy házba ő be zárította,
Erőszak szerént velle meg rontotta,
Ezért ez lön ő halálának oka.

Nem akartam en előtted el futni,
Sohoua feleséged előtt budosni,
Kegyelmeiségedhez szoktam folyamni,
Mert tudtalac tégedet igaznalcenni.

Im hozzád iöttem nagy bizodalomban,
Itilly meg engemet igazságodban,
Mert törvényem vagyon akaratodban,
Éltem, halalom vagyon markodban.

Bizom magam én te igazságodra,
Igaz törvény szerént meglatásodra,
Az en feyemet ide hoftam arra,
Ha vétkeztem, bátor vites halálra.

Nálladnál en mas birót nem keresec,
Io'lehet, en neked poreszed vagyoc,
Ez dologban neked ellened vagyoc,
Noha segény bolgád te neked vagyoc.

Ha búncsnec lesz engem törvényeddel,
Rám bátor né tekincz kegyelme sséggel,

Ha mentőgem lehet az en fejemnek,
Végv elői engem kegyelmességeddel.

Azért igaz tételt te tölled várocz,
Ha nincz vétkem szabadulást kéuánoc,
Ha vétkesem, en az halálnac állóc,
Fejem ide hostam, előtted állóc.

Ha ást leled, hogy az ástonyom bűnért,
Tőlem meg őlettet az ő vétkéért,
Műueld wram, iő hiredért, neuedért,
Meg ne őletteksem en è dologért.

Mert mindenkor bízam te iő vóltodban,
Mert mindent műueltem igazságomban,
Minden dolog vólt az egy állapotban,
Tőruént várocz tölled ezen ýtodban.

Czoda: Ezen à Király ő búuében,
Meg nem háborodóc ő emeyében,
Semmi változás nem lőn ő bűnében,
Király Bankbánnac ből tőkélletességben,

Im iól látom az te emberfégedet,
Bizuán valo tőkélletességedet,
Cickelenként meg értém beűédedet,
Látom bízodban hozzám iőűésedet.

Ne fély azért mostan à te búuedben,
Ha vgy vagyon mint bőlál kéűéseden,
Meg lásd, hogy külömbség ne legyen ebben,
Igaz tőruént téűec neűked ezekben,

Tęry

Tęry haza azért mostán orşágomba,
İsmet Gubernator lęgy wraságban,
İary hiuen el, ęs igazán dolgaidban,
Fogyatkozás semmi ne lęgyen ebben.

İsten, fent felęge hogy haza vısen,
Telepedęsem nyugodalmos lęsen,
İgaz töręnyed neked ebbıl lęsen,
Ha nincz vętked, dolgod mind helyyęn lęsen.

Egyęb válaşt en tenęked nem adoc,
Sies haza, Látod vıromban vagyoc,
Vgyan elıbeli András Király vagyoc,
İgazat látni mindennec akaroc.

Dicziřetes hadat Király vısele,
Vdı muluán hogy orşágába ioue,
Az Bankban el feletkızıec már errıl,
Hogy Királytól töręnt keřyen feyęre.

Egykor Kiraly felesęgęt emlite,
Ottan Bankbın őmagát elı vęte,
Monda, wram Király orşágodban vagy,
Tudom aşt, hogy igaz feyedelem vagy.

Ęn őltem meg à te felesęgedet,
Im kezedben adom az en töręmet,
A mellyel meg őltem felesęgedet,
Őlly bator ezen törrel meg engemet.

Bıřtam magam te töręny tęteledre,
Töręnyedre vártam az en feyemre,

Tégy törvént azért most az en feyemre,
Hattam en aſt te Királyi képedre.

Az Bankbánnac Király igaz törvént tön,
Ki meg ſabaduláſa Bankbánnac lön,
Hire neue Királynac azért iö lön,
Mert igaz András Király ő neue lön.

Zóltan Király ellen ő hadakozot,
Vitézeckel nyereſégeket hozot,
Soc ſent tetemeket onnét el hozot,
Magyaroknac iö hirt ő iö neuer hozot.

Magyaroc ez dolgot vegyűc eſűnkben,
Tiſtaſagot kőueſűnc életűnkben,
Mi eleűnc dolgát vegyűc eſűnkben,
Azokat kőueſűnc iambor életben.

Tiſtán tarczuc magunkat Iſtenűnknee,
Hiuec legyűnc az mi Feyedelműnknee,
És mi igazac legyűnc mindeneknee,
Vgy lehetűnc kedűeben Iſtenűnknee.

Ki bőuebben eſt erteni akarya,
Bonfinius könyűében meg talállya,
Maſic iráſában meg oluashattyá,
Mert hetedic réſében annac irya.

A ki ſőrzette eſt Magyar verſekben,
Nem ielente neuét ő meg ezekben,
Sem pedig nem írta az vers feyekben,
Valkon meg talallyác Kalota ſegben.

FINIS.

Az Hunyadi Ianostról.

LMlekezem nektec, ha meg halgattyátoc, iò Hunyadi Ianostról, Ennec eredetiről, nemzetiségéről, és nagy iamborságáról, És annac hú folgallatjáról, emberiségéről, viadaliról, És Törökec ellen diadalmiról, Végre ostan haláláról.

Szület vran mikor irnánac, ezer, három száz kilentzuen kettőben, Vala ackoron két wr, atyafiásac, Hauaseluó földében, Az első Dan vala, à másic kediglen, Mircze vala neuében, Eze egybe vesuén, meg hasonlolttanac vala az ő földekben.

Az Dan Vayda efeit el vesuén, gyorsan Töröc Czašarhoz küldé, És attól az Ócze elkn, magánac népet segítlegül kérete, Amurates Czašar örüle neki, és hamar nagy erőt küldé, És Dannac az Ócze, euel Hauaseluó földből gyorsan ki réckede.

Az Mircze Vayda fel siete hamar Budára Sigmond Királyhoz, És őp aiándekockal meg aiándekozuán ötet, lábaihoz, Esuén, igen könyörge neki, Hamar lássó Hauaseluó földhöz, Mert
Dan

Dan Vayda, az Bátyja el haylot, Kötte magát
Török Czaárhoz.

Haluán est Sigmond Király, meg szólta Mir
cze Vaydát, neki monda, Ha igaz è hír, melyet
mondaz, iól tötted hogy fel iöttél Budara, Az v-
tán Mircze Vaydától mindeneket meg kérde, és
meg toda, Végre ötet Sigmond Király visbontac
ékelen meg aiándékozà.

Mingyarást népeit egybe gyűrtén, lép rendel
őket el indità, Magyar országó által menuén, Er-
délbe be méne, és meg állà, Deuán felől à lép
völgyben, az lőtrigy folyó viz mellett táborát,
Hunyad vármegyében, minden népével, az kies
Hunyad vár alatt.

Lón ott alkalmas vdeu mulatsága à lép Si-
gmond Királynac, Méglen à főemberec mind
egybe gyűrtèc à népet ez országac, Melyet el kel
vala vinni, ellene az Hauaseluó Vaydának, Hogy
engedelmessége alá haytanáya áll az Coroná-
nac.

A lép földén valo ió lakásokban el vna az őz
uegyseget, És az innasoktól titkon kérde meg
mind az környül valo földet, Ha lép népe volna,
kiuáltképpen meg kérde az állon nepeket, Ha
lépec volnának, és lép főmély és karczu leanzo
gyermekc.

A Ko

A Komornyikoc mondánac, hogy ott az
videkbe ők láttac volna, Egy ieles ſép leánzót,
Melly egy kazdag Boiérnac hazánál volna, Kinél
ſeb nem lehetne meſſſe földén, mondánac à Ko-
mornyikoc, Ha akararod volna, mi el menuén,
aſt te fellegednec hoznóc.

Mikoron eſtue à ſép leánzo à Királlyal ſem
be állana, Felleges wram: En az nemes ió Mor-
ſinai nemzetből vagyoc mondà, Ha tölled meg
terheſülce, Mint leſen nekem és fiamnac dolga?
Erre légyen te fellegednec, és ennekem előſter fő
gongya.

Ha meg terheſülz töllem, monda Sigmond
Király à ſép leánzónac, Gondom leſen réad, és
ſép iofagot adoc neked és fiadnac, Nemzetſége-
ditiſ nagyob méltofágra viſem, és tekintőtre,
Ebben bizonyos légy, Ne ſelly ſemmit, Mondó
eſt en emberlegemre.

Ez vtán el inditá à Király ſeregét be Hauaf-
eluóföldbe, És meg viuán Olahockal, Törökec-
kel, őué lón győzedelme, Minden népéuel az
orſágon által Nicapolig el be méne, És aſt tör-
nen, és mind el rontuán, annac vtánna vgy viſ-
ſa tere.

És Erdélbe viſſa ióuén, eſmet az előbeli helyre
ſállà, Eſtue iſmet à Morſinai ſép leánzót magá-
C
nac

nac hozatà, Monda az neki: Felféges wtam,
Tölled higgyed meg terhelsültem, Immár kerlec;
viseld gondomat: Mert higgyed, igen nehéz az
en vgyem.

A Király bámlalà az vdot, tehát mayd négy
hónapot találà, És egy gyúrot wyából ki von-
uán, aſt az Morſinainac adà, Hogy ez vó'na
nálla iegyül, és mindenneknek ellene tartanà, És
azonközbe az Iſtentől ő aldomaſát nagy vigan
várna.

Bőü kölczégetis adà neki, mind őmagánac,
s mind à gyermeknek, És az vián indità minden
nepét, Hogy Budára fel mennénec, És ott az or-
ſágra mindenképpen gondot vitelne, és vigyáz-
ná, És békeſégben az ő hıw alatta valoit meg
óltalmazná.

Vala ot az vdőben egy Hauaseluő Boiér,
Voic Buthi, Ki ki ſeket vala onnér, Mert na-
gyoc az orſág egyeneiſégi, Aual közli vala
vgyét à ſép Morſinai, és minden dolgár, Mu-
tatván neki kazdagſágát, végre házaſágra adà
magát.

Azonközbe Mircze Vayda, az Voic Buthit
el hiuatà haza, És minden el vót iofágát, mar-
hát, éppen viſſa neki adatà, És be viuen à ſép
Morſina feleſégét, egyyül lakéc velle, Nem ſoc
vdő

Űdö mulua le esuén, Voic Buthinac egy űép fiat
űüle.

Meg kereszteleuén aűt, az annya, Iancula neue
lenne kéuánà, És mindenkorò az wráual à gyer-
mekre lòn igen nagy gongya, Hogy aűt űepen
fel neuelhetné, és mindenképpen vgy meg tart-
hatnà, Mint Sigmond Király, eròssen neki parà-
czolta vala, az ò atya.

Egy űdö múlua, mikoron Sigmond Király
ismet haddal iòt vòlta, Hauaseluò földbe, és ott
Tòròkcc ellene vini akarnà, Az Morűinai űép aű-
űony, Voic felesége Ianculát fel vòn, És be men-
uén, Király eleibe mind az Ianculát, s mind az
gyúròt iòn.

A Király látuán az gyúròt, mingyárt Ian-
culánac igen örùle, Az aűűonnac meg hagyà,
Hogy űdö mulua, űép Budára fel iòne, ott min-
dentòl ònèki iò válaűűa, és gond vifeleűse lenne,
Kin nem czac ò, és az ò édes fia, Sòt nemzetteis
örùlne.

Sigmond Király mikorò az Olahockal és Tò
ròkeckel vit vòlta, Vifeűa tere az vián, minden
nèpèuel, méne Magyar orűagba, Az Voic Buthi-
ne űép aűűonyis Ianculáual ottan indulà, És Er-
dely orűagba be iòuén, hazayaban Hatzogban
meg űallà.

Vdõ mulua mōda az ſſon Battyánac, Morfinai Gáspárnac, Enneké ez kis gyermekkel vta volna Budára, de Budanac, en nem tudom sem vtat, sem tudom az õ kezel vagy melſſe vliat, Ezokaért, iõ battyám, velem iõ, és mutas meg annac az õ vtat.

A battya ſilele neki: lõ hugõ, Nem tudé? Santánac Buda, Igen melſſe: mit iárnalott? Az ſſon battyánac ſõlla, es mondà: lõ battyám: Sém mi moráláſſom ot nem volna: Hayt engé nagy búkfég, Haſnál kis lāncula vele, Sõt minnyáron nemzetül, ha velem megy.

Morfinai Gáspár elczodalkozéc rayta, az dolgot hallaſtrà, Azonközbe az huga lānculat a földre vlteté, és moſa, Ruhatskait és polait: Addig lāncula erőſen ſira, Hogy meg ſűnne az nagy ſiráſtól, az Király gyúrõyet kezében adà.

Lāncula el hagyà ſiráſát, és iēdzodozéc az ſép gyúrõuel, Egy Hollo latà egy taról az gyúrõt, Alà ſaluán raggadà el, lāncula erőſen kiálkani kezdé, Az annya oda futuán, Kereſni kezdé az gyúrõt, Imé tabát ſenlic az Hollo orrában.

Halálra meg iyeduén és battyához futuán, kezdé könyörgeni: Szeremes battyám: Megyúnc?
Az

Az Hollo szerenczénket el fog vesíteni, Mert orrában az Király gyűróye, Mellyet jegyűi adà en-nékem, Midőn ackaratyát műuelem, ígérte v-tán hálna velem.

Ha ezokaért az gonos Hollo az Király gyűróyét el visen, Nem fogya az Király meg állani az ő ígérteit, afit hissem, Sőt annálkül nem mérec soha ő felsége eleibe körülni, Sem mérem soha az lancia dolgát ő előtté emliteni.

Morfinai Gaspár à bátyya, ottan Tegzét és iyét raggadà, És oda menuén, az Hollóhoz, egy szép nyíllal hozzàya aránza. De az hertelenkedes-be hibát tőn, És mingyárt à Hollo el mēne És az Király gyűróyét az orrában hordozuan, más fara viué.

Az bátyya vianna sietuén, más fán alól más nyilat boczátà, És aual nem tőn hibát, Hancm egyenelt az mellyébe találà, Hogy az Hollo alá eséc mind gyűróstól, az fa alá eleibe, Mellyet nagy örömmel, mind nyilastól és gyűróstól öngéki viué.

Morfinai Gaspár ezokaért etuén hugától Király dolgát, Fel véué hugát, és annac szép fiát, és kerelé vélec Budat, Egy nap midőn az Király az Piatzon ebéd vián moralna, Az

Ép Morfinai, gyűrőt kezében viseluen, oda jár-
rullá.

És meg mutatuán Királynac à gyűrőt, Ec-
keppé kezdé beszédét, Felséges wram, lásd meg è
gyűrőt, Arról à gyermeket itillyed, Meg emleköz-
zel nagy igiretedről, és ne had begény feiemet, ez
te fiad, à ép lancula, ne hadyad, es begény nem-
zetemet.

Sigmond Király egy keüefé pirúluán, Min-
gyárt à gyermeknek mosolga, A ép gyűrőt vi-
sítá, à ép lancula fiának kezében ada, Iól tödter,
Hogy fel hosiároc à gyermeket ide hozzám Bu-
dára, Gondodat viselem, emelem nézetedet, ötet
teszem wrrá.

Ban Ferétzet mingyárt à Király meg solituá
és meg hagyà neki, Ezekre gödöd legyen, Mindé
eleged legyen, Szalásra vid ki, Ne hadyad feleyte-
né az ő vgyeket, Hanem iutasd esembe, Hogy
ollykoró örömmel haza boczássam kenczes Er-
délybe.

Ban Ferentz ió állásra viue őket, Egy ieles
Polgarhoz Pesten. És ott minden nap iól tartá
őket, mint egy ieles menyeközben, A Király az
kis lanculat gyakran által hozatà Budara, Es
czac magánac leuen, iádzec velle, marockal fo-
rintot adá.

Egy

Egy hólnap múlva, Ban Ferentz effébe vett
Királynac vigalagát, Felféges Király: Vdõ volna
iõ válasszal boczátni Ianculát, Meg aiándékozni
õtet, és nemzetét, de főképpen az annyát, Mert
ha Iancula élhet, hidgye felféged, Meg mutattya
magát.

A Király à Morfinai nemzetnek lép iõségot
el intéze, Hugoknac, és à lép Ianculánac, Hun-
nyad vármegyét el végezé, És lép kuleket irat-
ván, az õnnön Secretumát reà nyomà, Hogy õ-
ket hamar azokban ikratnác, Erdeli Vaydanac
hagyà.

Megis hagyà Ban Ferétznec, Egy fàc forin-
tot adna, s kölczéget, Az arany gyűrõs Hollót
adà nekic, hogy az lenne õ Cimerce, Mind Ianc-
culánac vdõuel, à mellet az õ egéfi nemzeteknec,
olly válasszal el boczáta õket Budáról, és lön nagy
öröme.

Ebbõl nevezõtéc az vian az Iancula, Hun-
nyadi Ianosnac, Ezokaért ne hidgy ember, az
hizelkedõ Olaf Bonfiniufnac, Ki valami hazug
fin alat, Olaf czinàl Hunnyadi Ianosból, Mert
ez az igaz Historia felõlle, légy bizonyos, hid-
gyed tól.

Nem neveltõttet Budában Király alat, Pest n
sem holt az annya, Hané Vayda Hunnyad m-
let,

let, ott fekű az anyja egy Thelec faluba, Hunyadi Iános inaskorába előb Czakiakat szolgálta Azoknac vdvarába napról napra éberféjét megmutatá.

Azoktól elbuzúzuán, szolgáltni kezdé à Czánádi püspöket, Vdó muluán, tizenket lóual szolgálá à Zagrabí püspöket, Onnét az vtán egy fő vezérlő wr alá backadá ió Magyar orfágba, Ez okból megésmértetéc, à felséges Királynac vdvarába.

Annac vtánna mikoron Sigmond Király Olaf orfágba mène, Fel kéfülle Hunnyadi Iános szolgálual, és be mène velle, És ott Philepnél, az Mediolani nagy Hertzegnél meg maradá, És tíz lóual ást néhány Éftendeig emberfégesen szolgálta.

Onnét víffia ióuén Magyar orfágba, Török ellen vezékedéc, Egy ollykort az ő vezér társaiual Misiaba vgyeközéc, És ott egy ag Görög kalastromot Calogeroknac fel dulánac, Mellyből Hunnyadi Iános társaiual kazdag kenczet ki hozánac.

Nagy lépékeséggel ísmet Német orfágba Királlyal fel mène, Egy ideig oda mulatuán nagy neuel és diczirettel tette, Az vtán hadi tífieken vezézlő s iámborúl kezdé viselni, Magát minden

em

emberféggel mind nagy, mind kicszinhoz iól
meg mutatni.

Hunnyadon egy szép várat építete szépen fen
egy magas hegyen, az Gerebec nemzetiségéből
hozà feleséget né késen, az Erőbet asször, a nagy
Szlágyi Mihálnac ides szép hugát, László Hertzeg
nec, és a felséges Mattyás Királynac ides annyát.

A több tízrec vtán, ra veréc Erdéli nemes Vay-
daságot, László Király el vesése vtán, az egész Gu-
bernatorfágot, Melly iámborúl, és vitézúl czele-
kedet légyen ő mind ezekben, Ezeket mind ren-
den elő famlallyuc, ez historiás énekben.

EZ HISTORIÁS ÉNEKNEC MÁSODIC RÉSZE.

IRnac vala akkor, Ezer, négy száz, és az negyüé
lő esz. endőb, Istiu Albért Király mikor regnál
vala Magyar orfág földéb, Az Király meg hala
felesége kedig meg maradà terhőb, lő Hunyadi
Ianos akkor Vayda vala az Erdő nec földben.

Az Királne asszony mikor látta vóna, hogy
ő elég né vóna, lő Magyar orfagnac gond vi-
selelére, vég házac óltalmára, lő akarattából az
Wraknac meg paranczolta vala, Valla asszátoc Ki-
rált, vgy mond magatoknac, az orfág óltalmára.

D

Len

Lengyel Kaszmir Király atyafiát, László Her-
czeget ők válaftác, Kiért Lituaflagbá követeckel
népet az Wrac boczatánac, Mig oda iaránac, ad
dig iò Budábá az Királne affiõnac, lón fia mag-
zatya, hogy kit neuezénec keresztségbe Lászlóac.

Latuán est az Wrac, soká õ közzüle az affi-
õhoz haylánac: Né soc vdo muluá, à kis Király
fiát ők Feiér várban hozác, Ott nagy tisztéggel
Királlyá válaftác õtet, meg coronázác, õnet Vile-
grádba, mid anyáual õsue, coronáflól fel hozác.

Ot Királne affiõy azért à Coronát esmet hel-
lyére téuè, De vgyan mentében feltõ ruha allat
elõ kötében téuè, Affi kedig vgyan ott mind az
Wrac elõt az ladába be téuè, De az affiõn dolgát
senki Wrac közzül czac esében sem vèuè,

Né soc vdo muluán, mind fiaual õsue méne
Német orflagba, Frideric Czaßarnac mint atya
fiánac, à gyermeket aianlá, Mind az Coronáual
gyermec László kiralt neki tartania bagyà, õma-
ga meg tere, olly nagy tisztéggel tóue Magyar
orflagba.

Várac, és Várasoc, kie Királne affiõy pártyán
akor valánac, Néppel és gléfsel Királne affiõntól
olly igen takartatnac, Az õközbe pedig az László
Hertzezzel Wrac haza iutánac, Sèkes Feiér vár-
ba viuè, tisztéggel, hogy ott meg coronáznác.

Az

Az Coronát wrac hogy helyyén né leléc, igé
meg bufulánac, De ra gondolánac, à fient Istuán
testét igen hamar fel a fac, Az feicében valo coro-
nát ki vőuéc, à testét be czinalác. az Láslo Her-
tzeget euel tisztességgel Wrac meg coronazác.

Mikorő főkibé Lengyel Láslo Király, iò Bu-
dábá vlt vala, őrt icles fűfű az affony parttyá-
rol ottan Királyhoz haylà, iò Rozgonj Simő I-
regyi Miklos Vayda, Hűyadi Ianos Vayda, Die-
nes Gardinál, Garai Láslo Bán, ki Visegrádi vala.

Rőuid vđ in eféc nagy gongya Királynac az
Királne affonnyal, Mert nagy gongya vala az
pártos Wrackal, Czikordi Monostornal, Kit ho-
gy érté Király, ottan népét adà iò Hunyadi Ia-
nossal, Hogy sembe meg viyon mint ellenfégé-
uel ott az pártos wrackal.

Ottan el indula Király seregéuel Hunyadi Ia-
nos Vayda, Czikordi mezőben az pártos wrac-
kal Vayda ott sembe állà, Czoda bölczesége az
hadakozásban, és bátor fűue vala, Seregeket
főrzé, népét bátoritá, viadalhoz oktatà.

Iò Hunyadi Iánosf sereg előt mikor pártos
Wrac meg latác, Mind el rőttenénec, Mert fe-
jenként tudiac Vayda iò vitéz vőliát, Ióllehet,
hogy semben vele meg viuánac : De el futamo-
dánac, Santalan nagy sokan kőfűec el hullánac,

kic földre vágatánac.

Mikoron ez dolgot à Királne affbony ot meg
értötte volna, Népét Sóllyom várát az liskra la-
nosnac ottan kezebe adà, Az Czeh liskra lanos,
à többiuel öbuc, nagy loc kastélyt czinalà, Erös
Klástromokat, nagy loc Templomokat, mind
kastelynac alkotà.

Ezekben mind Czehec, Lengyelec, és egyéb
nemzetfégec valánac, Az egész fl földet kic eröl-
sen dullyác, égetie, és rabollyác, Laßlo Király párt
tyát valahól foghatyác, fogyác, és földre vág-
iác, Mikor ezenképpen iò magyar orßagban egy
mást igen rontanác.

Azonközbé Amurates, Töröc Czafár, hogy
ez dolgot meg hallà, iò Magyar orßagbà illyé viß
fa vonás az wrac közöt volna, Minden ereiuel
Nádor Feiér várát Amurates meg állà, het egész
hólnapig, egyel nappal, Czafár löte, ostromlatà.

Iò vitéz Söuati lanos Bán tífiben akkoron
Feiér várban, Az vitézec közöt forgódie, min-
denút vagyon nagy bízatásban, Süne bator-
sagban, bölcz hadakozásban, ieles minden dol-
gában, Vitézcekkel tében Söuati lanos Bán nagy
kárt Czafár hadában.

Mikor látta volna Amurates Czafár népé-
nec veszedelmét, Bánat és felelé, czoda nagy rötte-
gés

gés foglalà Czàfàr fùuét, Ségycé vallàsfàra meg
teríté azért elmet földébe néper, Kiért Feiér vár-
ban, olly igen dicziret az wt Istennek neuét.

Ez dolgot viàn Feiér várát adàc iò Hunyadi
Ianosnac, Mint iàmbor vitéznet, és Magyar or-
szágac hűséges bolgaiànac, Azért hirre téuét este
S'enderőbē akor az Isaac Vaydànac. Nàdor Feiér
vári Bálàgot hogy adàc iò Hunyadi Ianosnac.

Isaac Vayda akor nagy néppel indulà akarà
rablani, Nàdor Feiér várnac vidékér kezdé ő
égetni és rablani, Hunyadi Ianosnac hogy ha
bátor fùue vólna akarnà látni, Az útban ő velle
iò Hunyadi iános, sembe meg mérne vinni.

Iò Hunyadi Ianos Ban mikor è dolgot Feiér
várbà meg hallà, Feiér várō belől à Czàfàr hal-
mánál Vayda eleibe állà, Mert az Isaac Vayda
akor az rablásból imár vísa tèt vala, kazdag nye-
refeggel, fàntalà soc rabbal Isaac Vayda iò vala.

Viadalhoz népét iò Hunyadi Ianos igen ha-
mar kèfíté, S'ep fòual oktatà, tanità, bítatà,
f'ep seregeket f'erzé, Isaac Vaydàt azért iò Hu-
nyadi Ianos vitézekkel meg veré, Mind S'enderő-
iglen Isaac Vaydàt vze, népét igen ölté.

Kazdag nyerefeggel iò Hunyadi Ianos vité-
zekkel meg tere, Azōbà más felől, az Mešet Bèc
iòue nagy néppel Erdéfégbè, Nagy rablást, ége-

tést tőn Mešter Bęc akkor az Erdőnec földébe, Kie
haluán Hunyadi Iános, meg tēruén, siete néppel
Erdőbe.

Gyula Feiér várhoz nem mešše, Mešter Bęc
az meg tērésben vala, lő Hunyadi Iános, à meg
farcat néppel ott vītāt ō meg állà, De mikoron latà
hogy à Mešter Bęcnek népe igen fōc vólnà, El
állà elölle, Meg nem viua vėlle, Mert ezac keue-
sen vala.

Olly nagy sietlégel tőb népet támaštrà, à Bęc
vtán indulà, Mert šántalà fōc nép à Tōtōckel vala
kiket Vayda šà vala, Nagy šūue šakadua iō Hu-
nyadi Iános vtānnoc megyen vala, Isten vgy a-
karà, az pogánt el ęre, Vęle ott šembe šallà.

Iō Hunyadi Iános igen hamar népét viadal-
hoz kēšitē, lešust kiáltatà minden népeiud, à po-
gánt ott meg verē, Ket vitez šàual à Mešter Bęc
akkor viadalban el veše, Népēnec iōb tēše azért
à Mešternek akkoron ott el veše.

Sirnac tērden álua ott à šegény raboc, az
Istenhōz kiálnac, Šūzec, šēp leányoc, šerfiac, aš-
šonyoc eckēppen imadkoznac, Menybeli Wr
Isten, kęrūnc, adgy šerenczēt à šegény Magya-
roknc, És adgy diadalmot à poganoc ellen iō
Hunyadi Iánosnc.

Az viadal vtán vala nagy őrōme iō Hunya-
di

di Ianosnac, Siernec vitézee Iouakról főkdélni, à
rabokat ódozác, Menybeli Istennek kegyelmé-
géról minnyáian hálát adnac, Soc iò nyereleggel
ők fel rackodánac, el haza indulánac.

Ez dolgot meg érté Moldouai Vayda, és Ha-
uasfeluő Vayda, Hunyadi Ianosnac nagy hatal-
magságát felic, rőttegit vala, Miért Török Cza-
fárhoz haylottanac vala, adót fizetnec vala, Iò
ackaratyából azért mind à kettő Láslo Király-
hoz haylá.

Vala nagy haragya Török Czafárnac azért
à két Vaydára, Ottan be hivatà nagy Mustafa
Bafsát, neki meg paranczolà, Moldouát és Ha-
uasfel földet el rabollya, az Vaydakát meg fogia
Nyólt zuan ezer embert Mustofa Bafsánac akkor
à Czafár adà.

A kis Nicapolnál Duna vizén Balsa népéud
által kele, Hauasfel földébé nagy rablást téuenec,
Erdélbe iouénec, Nagy sóc rablas vtán az Erdély
országban à Balsa haza tete, Iò Hunyadi Ianos
vtánna fiete, Vaskapunál el ére.

Iò Hunyadi Ianos ott az Vaskapunál Bafsá-
ual sembe állà, Seregeket szerzé, népét batorita,
az Bafsáual meg viuà, Isten úgy akarà, à Bafsát
Meg veré, népét földre vágatà, Kiért minden nép
köst Iò Hunyadi Ianos nagy tisztélgbe vala.

Azon

Azonközbe László Király iò Budában z. fló.
ját ki tétete, földet kiáltatà, Kire minden felől
foc iò vitéz nép gyűle, Hunyadi Iános is à Ki-
rály izene, hogy népével ki iòne, Mert ő az all
földre Török ellen akar hadakozni mennie.

Népét el indità iò Hunyadi Iános, à Király-
hoz hogy iutà, László Király akkor Hunyadi Iá-
nosnal nagy haddal el indulà, Az all földre méne,
Dunát által ke'le, Rátz országba hogy iutà, Mind
az egész hadat iò Hunyadi Iános ott két felé ba-
kasztà.

Ott Húyadi Iános à népnek feléuel László Ki-
rályt meg hagyà, ő maga Hunyadi à feléuel pedig
rablani el indulà, Mind à Törökeket erősen ra-
bollya, és bértelen vágattya, Holot őtűser izben
à Török rea gyűlle, vellec sembe meg viutà.

Mind az őtűser izbè iò Hunyadi Iános à Törö-
ket meg vere, Igen meg busulà Amurates Czár
fir è dolgot hogy meg érté, Nagy néppel à Czár-
sár Natoliai Batsát Vayda vtn eréste, Meg ter-
uén vtaban iò Hunyadi Iánost à Batsa ot el ére.

A Czár hadanac mikor sokaságát Húyadi
Iános látà, Igen meg iyede, de semmi félelmet né-
pének nem mutatà, Sőt igen bisztrattya, seregeket
börze, viadalhoz állatà, Itt hatodszor vere meg à
Czár hadat, és à Batsát meg fogà.

S'an

Sántalá soc rabbal, kazdag nyereséggel Vay
da Királyhoz iöue, Natoliai Balsát iö Láslo Ki-
rálnac ot aiándekö viue, Amurates Czaár è dol-
got meg erte, olly igé meg röttene, ö nagy felel-
mébè tiz esteideig valo frigyét Királtól kérete.

Király meg égede: de ollyan ok alat, à mit
Király keuanà, Hogy Stenderö várat, egéfi Rázt
orssággal Despotnac visssa adgya, Natoliai Balsát
aiándekö öis Czaárnac el boczátya, Nagy erös
hit leuel à Fejedelmec köst è dologról költ'vala.

Eugenius Pápa, Iulianus neuö Gardinált ki
ercste, Ki által à Királt Pápa arra inté, hogy à Tö-
rökre méne, Mindé kintöl büntöl Királt meg ö-
doznà, hogy ha hitét meg segne, Soc híz elke-
déssel Iulianus Gardinál à Királt meg gyöze.

Láslo Király akkor Hunnyadi ianóssal nagy
haddal indulánac, Nagy soc várasokat, várakat
meg vönec, kiknec népet le vágác, Végezerre mi-
kor ök à Téger mellé Varanóhoz iutánac, holot
az Varanót, Galatát akor Királynac hódoltatác.

Azöközbe pedig Amurates Czaár nagy had-
dal oda iutà, Láslo Királlyal sèbe szállà, És mind-
gyarást vközetnec állà, De dób à sáblya tafsol-
lyából à frigy leuelet ki vonà, És asit mind aze-
gèfi sereg elöt meg nyità, és fel tartuán mondà:

Iesus Christus, ezec vallyác tégedet vduözi-

E

tök

őkneccléni, Ők velem frigyét ſerezuén à te ne-
uedre mértécc eskeni, Im Róai nagy papnac ta-
naczából meg méric ſegni hiteket, Mutasd meg
ményei erődet ma raytoc, Had veſeſsem el őket.

Azonnal Amurates dobót vttötè, trombitá-
kat futatà, Mint hiti ſeggettel Láſlo Királlyal
Czaſár ottan ſembe viuà, Ott à Király, Iulianus
Gardínállal viadalban meg hala, Iò Hunyadi Ia-
nos czac egyedül ackoron onnat el ſálladà.

Az győzedelem ezokaért állà éppen Amu-
ratesnec, Mind Királyoſtól az Magyaroc, mind
az egyéb népec őtt veſénec, Iò Magyar orſágból
az vitéziő népnek ſine ot maradánac, Pápa Gar-
dináloc táacza ſörzé veſedelmet Magyaroknac.

Iò Hunyadi Ianos hegyekben, völgyekben,
erdőn budofic vala, Történéc azonban, Hogy
Hauasel földben iò Hunyadi találà, Az Drakul
Vaydára, ki Hauasel földet ackoron bírja vala,
Értuén, hogy Hunyadi Ianos ot budofnéc, őtet
ottan meg fogà.

Nem ſoc vďő muluán iò Hunyadi Ianoſt az
Vayda el ereſtre, Meg arándékozá, népet adà ne-
ki, Erdélbe keſérteré, Magyar Wraknac keués
maradéka à Rákofra fel gyúle, Hunyadi Ianoſis
Erdély földéből, az wrac kőzükbe méne.

Mind egy ackarattal az Magyar wrac Ianos

Vaydat

Vaydát válastát, Ió Magyar orfági Gubernator-
sagot minnyáian neki adac, Mert hú fogallat-
tyát, iámbor vívőz voltát, mind feienként iól
tudgyác: Immár halgalsuc meg, miképpen víf-
sele ő Gubernatorfágát.

Irnac vala akkor, Ezer, négy száz, negyüé ötö-
dic estendőben, Hunyadi Ianosnac az Hauasel
földi fogfag iutà estében, Nagy néppel indulla az
Drakul Vaydára Hauaseluő földében, Meg vere
az Vaydát, holot egy fiával ackadà ő kezében.

Az Drakul Vaydánac, mind fiával őstue akor
feiet vétete, Onnet el induluán Frideric Czašarra
Bets orfagba fel méne, Cotóával őstue gyermek
Láslo Királt à Czašartól kérete: De sem az Coto-
nát, sem à Király fiát Czašár neki nem küldé.

Ió Hunyadi Ianos Gubernátor ezen olly igé
meg bufúlà, hogy Bets orfág mellet, Karintiát
haragiában el rabla, Euel egyetembe az nemes
Karnyiolát, Stiriával el dulà, De Frideric Czašár
mind è négy orfággal ő keufet gondolà.

Népéuel meg tere ió Hunyadi Ianos vigan
Német orfágból, Ot meg emlekőzéc az ő raytoc
estet romlástól, bosfusagáról, Az Láslo Királyról
Magyari wrakról, vívőzec halaláról, Ki raytoc
estet a Galáton belől Amurates Czašartól.

Nagy néppel indulà ió Húyadi Ianos Amu-

rates Czaßarra, Szerénél az Duná népét költeszete
Rigo mezőre szállà, De ott à szeréce Húyadi Ia-
nosnac nagy gonosbúl szolgálà, Mert az el végezet
hittel erősuóttat frigy, még ki nem tólt vala.

Az Rigo mezőien Amurates Czaßár vele bé-
be vőközéc, Két egész nap estig az viadal tartà, à
nép tólle meg sem futaméc, De à frigy törésért iò
Húyadi Iános tólle meg verettetéc, Népe veszedel-
mét Gubernátor látà, ottan meg futamodéc.

Az furásbà Húyadi két Töróc kezébe tórté-
néc hogy ackadà, Mind à kettő gyalog louárol-
le szállà, mindenie hozzà kapà, Gazdag öltözetie
Húyadi Iánosnac à két Töróc le vőà, De az östo-
zásbà, Istén vgy akarà, hogy egybe vesztec vala.

Egyie à másikat igé kezdéc kezel ott artzúl
czapdoúnia, Látuán est Gubernátor, eggyiknee
szabláiat igen hamar ragadà, Az egyie Töröket
czac háar le vágà, à másik el szálladà Louára for-
dula futásbàn Gubernátor egy Rátzra találà.

Az Rátz mikor látà iò Húyadi Iánost leg ot-
tá meg esmere, Hitire fogadà, Nádor feiér várba
hogy Húyadié kesérne, De meg czalà őtet: Mert
à Rátz Deszpót nac Senderőbe be viúé, Egyie fiát
akkor feie válczagáért à Rátz Deszpót nac küldé.

Deszpót fogfágából iò Hunyadi Iános mikor
haza iót vólna, Igen bosszonkodéc az ő fogfága
ért,

ért, és fiaért Despotra, E smet fel kéfsüle nagy nép
pel indulà, az hamis Rácz Despotra, S'enderő
videkét mind el égetteté, népét el rablattatà.

Mikorò è dolgot S'ederő varábà à Rácz Des
pot meg hallà, Igé meg rőttené Hüyadi Ianoš-
tól, ő háar frigyét kére, Gubernator fiát Despot
tisféségel az attyánac ki viué, Despot fel fogadà,
Hogy Magyar oršágnac mind hóltiglá hú léne.

Onnét hogy meg tere, iò Hunyadi Ianos à
Czehekre indulà, Mert lškra Ianos loc kastélyo-
kat mindenút czináltattot vala, Mellyekből nagy
dulást mind à Czehec, mind à Lengyelec tšfne-
c vala, Ezekben nagy sokat Gubernator meg vén,
népét mind le vágatà.

Losörznál š. Mártő kastélyát Magyaroc Hu
nyadiual hogy viuác, Az Czeh lškránac, Ianos
Gubernator az wrac el arulác, az ő népe elót valo
Hadnagyoknac titkő meg paráczolác, hagi ha à
Czeh lškrát litnác, Mídenic šálladna el az ő vtő.

Azért à Czeh lškra, wrac tanaczából Ianos
Vaydára iòue, Az arulo wraknac népe, mind
eggyiglen el furà melőle, Látuán est à Guberná-
tor ő népénel, ott el ménedőle, De az arulóknac
nagyob tšfe, vgy adà Isten, mind oda vesse.

Hederuári Láslo, egy az wrac kőzzúl, ki Egri
púšpec vala, Czeh lškra Ianosnac kezeben kőrű-

le, meg akadá, Feie válczágaért à Czeh Ifkrának
Egret igitte vala, De à két porkolab hazuglág-
ban hagyà, Egret nem adà oda.

Iò Hunyadi Ianos ottan be hivatà az al földi
hóseket, Kikkel egyetembe kezde kergetnie Cze-
heket, Lengyeleket, Azon estendőben meg vén
Czehektől nagy foc örökfégeket, Kiket el hánya-
tà, és mind le vágatà à benne valo népet.

Végezetre ošťán iò Hunyadi Ianos Sóllyom
várát meg állà, Mellyben Ifkra Ianos minden né-
petuel akkoró borúlt vala, Ot egy kastélyt Sóllyó
vára ellenébe Hunyadi csináltatà, Kit az Ifkra
Ianos mikor látta vólna, könyörgésre indulà.

Azonközbe hallà Amurates Czařár az alföldi
hóseket, Hogy hon né vólnának, hané à fel föl-
den vinác foc kastélyokat, Ottà fel hivatà Cza-
řár eleibe az meréř Fritz nagy Bęket, Meg tanita
őtet, mit czelekődiéc, és adà vele foc népet.

Meg hadia à Bęknec, hogy az el vőt Krusortz
várát meg csináltassa, Melyből Rätz oršťágot cza-
řár mindékortó řabadő rabolhassa, Despot hagi
esté ęrté, Hűyadi Iánosnac igé hamar meg irà, Iò
Hűyadi Ianos ottà midé dolgát Czeheckel hátra

Nagy néppel à Fritz Bęc az el rontot (hagyà
Krusortz ępítéřere iòue, Iò Hűyadi Ianos all földi
hóseccel igé háat meg terte, Mind ęyel és nappal
Ianos

Ianos Gubernator az all földié fiete, Mikor Kru-
forz alá iò Hunyadi Ianos vitézekkel el ére.

Fritz Beckel Magyaroc à Kruforz mezőien ot-
rá fébe balánac, De mihelt Húyadi à Törökec-
latác, ottá el futamánac, Mind főtét estueig à Ma-
gyaroc vécé öket, olly igen vágác, Még ánac felet-
te Fritz Becket à Magyaroc futásban meg fogác.

Iò Húyadi Ianos onat Magyarockal Bolgár-
országba méne, Biduiót meg véue ot à Bolgarok
tól, és mind el égeté, Kazdag nyereséggel iò Húya-
di Ianos Magyarockal meg tere, Ackor irnac va-
la, Ezer, négy száz, ötven öttedie estendőbe.

Az ő estendőbe Magyar wrakal Czelling Ispá-
indulla, Német wyhel várát Frideric Czašár a
Magyarockal meg állà, Mert az Iffiu Lásflo Ki-
rály Corőástól akor Czašárnál vala, Kire Magyar-
ország, mint Király fiára, törűen ferént néz vala.

Végezetre Czašár ott késeritetéc wraknac
meg igiré, Mind à Corőával iffiu Lásflo Királyt,
hogy ő Betsbe vitetné, Né főc vődö muluà Czašár
Lásflo Királt alá Betsbe küldé, Iò Hunyadi Ianos
Királyhoz Magyar wrackal Betsbe méne.

Engedelmeséget mutatnac hűséggel wrac
Lásflo Királynac, Iò Húyadi Ianos Gubernator-
sagát ot le téué Királynac, Király meg kösene nagt
hú fogallattyát iò Húyadi Ianosnac, Küléb kü-

lmb

Ísmb fele lép aiándékokat adatà Hunyadinac.

Egy fekete Hollo Húyadi Ianoínac payfan írva vala, Melly az orrábá egy nagy lép arany gyűröt, lép ekéfé tart vala, Ez egy lép seges vérbé, egy lép zöldelő boytos ágó vl vala, ahoz Láslo Király, egy verhenő sinú Oroslánt alá adà.

Ez kedig egyic labáual ragadot vala egy aráy Coronát, Melly titoknac magyarázoiánac Láslo Király tön önné magát, Az erős oroslán, Hogy Húyadi Ianoft önné magát példázna, Ki à pogá vértől soc viadalyokban meg veresedet vólna.

Az oroslá lába, hogy ki à Coroná körmeuel el ragattà, Az à te fiadar, iò Hunyadi Mattyást bizonyyal példázza, Mert ez à Coronát az en hól tő vtán mingyarást el ragadta, Het estendő muluán ám be tellyesedet Király Propheciája.

Bétsből Láslo Király Magyar wrakat mind házakhoz boczátà, Húyadi Ianoftsal, Kapistranos Ianos alá iòue Budára, hogy Keresztes hadat mindéut támásszó, az Mahomet Czaárra, Miképpen az Miklos Pápa est önkki meg paranczolta vala.

Né soc vdo muluan à Láslo Király is Bétsből el alá iòue, Mint Coronás Király iò kénchez Budában Király fekéibe vle, Azon estendőbéc à nagy Mahomet Constantzinapoltra iòue, Frigyét hátra veté, Soc viadal vtán, az váraftó meg vóué.

Ott à

Ott à Görög Czaſárt, az vitézlő néppel, wrac
kal le vágatà, à Czaſárne afffont négyé vágatata
az Váraſt meg dulatà, A ſegény kőſéget pénzé
el adatà, ſoc búzeket meg rontatà, Sancta Sophi-
ának Templomát magának áldozatra válaſtà.

Igen örül vala kazdag nyerefégnec à Con-
ſtantzinapolban, El bizà ő magát, és fel fuual-
kodéc nagy hatalmaſágában, Alita ő magát i-
gen bölcz Sandornac hadakozás dolgábà, Nan-
dor feier várát kezde forgatni Czaſár gyakran ő
magában.

Akkor irnac vala, Ezer, négy ſáz, ötuen ör-
tedic eſtendőben, Az Mahomet Czaſár mind
földén mind vízen vala nagy kéſületben, Négy
ſáz ezer néppel Czaſár el indulà ő nagy keucly-
ségében, Nandor feier várát, mind földén és vi-
zen meg ſállà meréſségében.

Kezde lőtetnie tornyait, kőfalát iò Nandor
feier várnac: E dolgokat mikor meg mondottàc
vólna iſſiu Láslo Királynac, Egy Német wr adà
tanaczúl Királynac, hogy ōk el indulnának, vgyà
azon éyel iò Buda varaból ſőküe mind ki futá-
nac.

Tizen ötöd napig Budának kapuia örűzet
nélkül állà. Semmit ez orſágnac akkor óltalmára
à Király né gondolà Mikor Ianoſ Vayda à kén-

czes Erdélyben est meg hallotta volna, Hogy à
nagy Mahomet Nandor fiér várát nagy erőf-
sen vitatná.

Iollehet à Gubernatorfágot immár Vayda le-
tötte vala, De mind azon által hóltaiglan ackarà
hazaiánac szolgálnia, Nagy hamar fiere, mint
töle lehere, lép hadat támasztà, Kapistranos Ia-
nos Kereftényenséggel Vayda mellé indullà.

Eyel nappal fiét iò Hunyadi Ianos, az alföld-
re hogy iutà, Nagy soc Nasádokbà, saykákban
haiókban Vayda népét állatà, Eucstet erősen
fiét vitézeckel Fiér vár óltalmára, Mahomet Cza-
sarnac vizi ereiével Vayda hogy szembe állà.

Czoda bátor fűve Hunyadi Ianosnac, népét
igé bistattyà, Nasádir, haióit erős viadalhoz ré-
deli, és állattyà, Az Wt Iesust Christust segít segít
hiuén népével kiáltattyà Mint sebes menydergő
nagy herielelenséggel à Törökre rohánna.

Vala nagy kiáltás, rőttenetes lövés, roppogás
ő közetec, Az vitéz Magyaroc igen törekednec
Töröc haiókba sőkdesnec, Nagy erős vér onrást,
czoda nagy viadalt à pogánoc közt tesnec, Méy
beli Istentől ott à diadalom Hunyadinac adatec.

A Czaár haióit, és vizi berbamaít Magya-
roc meg égetec, Nandor fiér várba Hűyadi Ia-
nossal minnyáian be menénec, Iò Hűyadi Ianos

Nan

Nándor feiér várban láttýác, meg örülne, Meny-
beli Istennek hála adásfókkal dicziretet téuénec.

A meg röttent népet kezdé lanos Vayda illy
fóual bíbratnia, Szeretõ fia: miért iyetertec meg?
nêkic mőgya vala: Tudiátoc, ezeknec nyakokon
iárratoc az en Hadnagyfágomban, És a tú fegy-
uertec nem vólt erőtlen õ ellenec az hadban.

Ezokaért mostan, b relmes fiaim. bizzátoc à
Christusbá, Ki az õ bent verét mû eiörtúnc ki õtá
à magas kereft fán, Ó igiretiben nêkúnc est fo-
gatta, Hogy miket meg halgatná, ha hozzà folya
múc, minden nyauallyánk ból õ ki fabaditaná.

Azért ne fellyetec: Bizzátoc feréként Christus
igéretibé, Bizõy velúnc léfê igéreti ferét mosta-
ni nagy vgyúnkben, Erõt és fegyvert ád à pogan
nép ellen az Wt Isten kezúnkbé, És õket meg rő-
tya à mi kezúnc által, õ nagy kőuélységekben.

Mert ezec Christusnac olyan ellenfegi, mi-
ként binte minêkúnc, Azért ne fellyetec: Mert à
Christus léfén hadban mi kőzettúnc, És õ vias-
kodic à fertelmes néppel, meg hidiétec eiörtúnc,
Azért né kel félúnc: Mert Christus hadnagyú: Ki
álhat mi ellenúnc.

Mikoronezeket à meg röttent népnek Vayda
meg monta vólna, Ottau minden népét eiös via-
dalhoz Feiér várban állatá, Icles hadnagyokat

közettec támasztà, Az vártakat el ostità, Hunyadi
forgódic, à népet bűsíttya, viadalhoz oktatà.

Meg érté à Czaár hogy vízi ereiér à Magya
roc meg vertéc, És mindé haióit, eskőzit à Dunán
Magyaroc meg egettéc. Hunyadi Ianoszal Nan
dor feiér várba segítségre be mentec, Czaár meg
bűsulla, Bakalár meg fogà, erősen meg eskűéc.

Szólla à Bafákna: A kárt, külsébséget bizoy
en nem szenvedem, Tizen ötöd napig, vagy it
meg haloc, vagy az várat meg vessem, Ha min
den népemet alatta el vessem, megis enyime re
sem, Mert iob itt meg halnom, hogy nem bé
gyenemre anélkül haza mennem.

Kemény kőfalait Nandor feiér várnac Cza
ár igen rontatà, A tizen ötöd nap mikoron el
jóue, à Bafákat hiuatà, Piros haynalkorban ot
tan minden népét az ostromhoz indità, Az nap
mind estueig nagy erős viadalt az ostromon tar
tánac.

Olly nagy erős hartzot, mind egész nap estig
ő közettec tartánac, Sokfor à törősről begény
Magyarokat à pogánoc meg tolyác, az Varal
ban őket mind à piatziglan veric, és vístia vag
iác, Feiér vár kőfalan à Czaár zászlóit Törőkec
lobogattyác.

Az vitéz Magyaroc Hunyadi Ianoszal ismer
Icsust

Iesust kiáltánac, Ismet az Várasból à Mahomet
Czaár hadát víssza vágác, à Czaár zászlóit mind
zászló tartóستól kőfálról víssza hanác, Sinte estue
felé, mikor à Törökec az ostromon volnánac.

Forgódic Hunyadi, à népet bistrattya, el in-
dula előttec, Töréfről à pogánt az vitéz Magya-
roc ott czac hamar le veréc, Mind à táboriglan
hátakon menénec, nagy vér ontást téuénec, Ma-
homet Czaárnac melyében egy nyilat à Ma-
gyaroc löuénec.

Czaár meg sedülle, à Bafsác meg fogác, i-
gen hamar raggadác, Sietuén à Bafsác Czaárral
Sarnóba azon éyel iutánac, Ottan minden hada
táborból ki futá Mahomet Czaárnac, Egy éy
fél koron esté hogy meg ioue Sarnóban à Cza-
árnac.

Czaár mint szólhatà, monda à Bafsáknac:
vallyon hól vagyunc inostan? à Bafsác mondá-
nac: Te felséged vagyon most vég Sarno várá-
ban, Czaár ismet kérde: vallyon az en népem,
mint vadnac à táborban: És az en álgyuim, kie
Feiér vár alat à fantzokban.

Szóllánac à Bafsác: à Magyaroc velunc ez
estue meg viuánac, Igen meg verénec, és mind à
táborig kegyetlennül vagánac, Azért felséged-
del ez éyel minnyáian táborból ki futánc: Azért

à szép álgyúc mind Feiér vár alatt à szántzokkan
marattac.

Haluán est: à Czaſár, akara ömagát hertelen
meg ölnie: A Balsác nem hagyác, hogy törnyű
halállal önen magát meg ölye: Ackor hagyà
Czaſár minden népe közöt è dolgot hirdetnie,
Hogy soha előtte Nandor feiér várát senki meg
ne emlicze.

Vala nagy örömecc Hunyadi Ianoszal à soc
iámbor vitez nec, Ssep diczireteket, hála adásoc
kal tes nec az Wt Istennec, Ki nagy keuclyféget,
hatalmas ereiét meg rontà Mahomet nec, És
nagy győzedelmet adà Feiér várban segény ke-
resfryének nec.

Egy vstokes Czillag látatéc az eghben ackor
Magyar orſágban, Mikor ír nac vala, Ezer, négy
száz, és az ötuen hatodikban, Iò Hunyadi Ianos
betegedéc ackor halatra Feiér várban, Zömlén-
be az vizen hozác Ianos Vaydát Magyaroc egy
sajkában.

Meg hala Zömlénbe: Testét az Magyaroc
nagy sírással fel viuéc, A kinczes Erdélybe, Gyula
Feiér várba tisztességgel temetéc, Kinec ő halalat
Erdély s Magyar orſág soc ideig kesérgéc: Mert
à két orſágnac, és az vég házaknac tő őltalma
el céc.

Nagy

Nagy ſép közéb, nyakas és ſép vális em-
ber Hunyadi Iános vala, Haia nagy ſép fo-
dor, és geſtenye ſinú vitézi fele vala, Őrög ſő-
mú, kince tekintő nagy kegyelméſséggel vala,
Feiedelmſeghöz illendő eikölczé neki minden-
be vala.

Két ékes fia, vitéz Láslo, és Mattyás Vaydá-
nac maradánac, Kic nagy ſiralommal, és keſer-
ues gyáſſal Attyokat gyáſolánac, Kince a küf-
ſebbie nagy ſokat ſolgallà végre Magyar orſág-
nac, Tamaſſion az Iſten ilyen Hadnagyokat az
nyomorúlt orſágban.

Mikoron írnac, Ezerben, öt ſázban, és a
felet hetuenben, Hunyadi Iánosnac ſoc viadal-
lyáról gyakran gondolattyában, Nagy Báczai
Mattyás rendelē verſekben, Egy pileſes váras-
ban, Az vitézlő népnek aianlá, kic vadnac ſélel
az vég házakban.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

